

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4793/2022
12.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Станисављевић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Више јавно тужилаштво из Врања, ради рехабилитације, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Рех ж 15/20 од 10.09.2020. године, у седници одржаној 12.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Рех ж 15/20 од 10.09.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Нишу Рех ж 15/20 од 10.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Врању Рех 4/19 од 12.06.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев за судску рехабилитацију предлагача, па је проглашена ништавом пресуда Војног суда у Београду К 493/93 од 02.09.1993. године од дана њеног доношења, као и да су ништаве све њене правне последице, те да се предлагач сматра неосуђиваним лицем. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка плати 310.000,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Нишу Рех ж 15/20 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке, преиначено је првостепено решење и одбијен захтев предлагача за судску рехабилитацију предлагача и да се прогласи ништавом пресуда Војног суда у Београду К 493/93 од 02.09.1993. године од дана њеног доношења, као и да су ништаве све њене правне последице и да се предлагач сматра неосуђиваним лицем. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95 ... 106/15).

У конкретном случају, предлагач је поднео предлог за рехабилитацију у смислу члана 1. став 1. тачка 4. Закона о рехабилитацији, јер је пресудом Војног суда у Београду К 493/93 од 02.09.1993. оглашен кривим за извршење кривичног дела неизвршење и одбијање извршења наређења из члана 201. став 1. КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, зато што је као војник ВП, дана 06.07.1993. године одбио да прими и изврши наређење непосредног старешине ББ, мајора, председника комисије за пријем регрута, да након јављања на службу војног рока, прими војничку униформу и осталу припадајућу опрему, а затим наређење ВВ, поручника, заменика командира, да се задужи са аутоматском пушком и другом опремом, изјављујући да не може то да учини због својих верских убеђења. Разлог, због којег предлагач тражи рехабилитацију је чињеница што је као припадник верске заједнице Јеховини сведоци због својих верских уверења одбио да носи оружје као војник ВЈ, за време службе војног рока, с позивом на приговор савесности. Код утврђеног да је предлагач постао припадник верске заједнице Јеховини сведоци крштењем ...1993. године, да му је, када се јавио у касарну у ... било понуђено да вози службенике, са оружјем или без али да је то одбио, другостепени суд је закључио да се не може сматрати да је предлагач осуђен противно начелима правне државе и опште прихваћеним стандардима људских права и слобода, због чега је преиначио првостепено решење и захтев предлагача одбио у смислу члана 1. Закона о рехабилитацији. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин одлучивања и разлоге на којима је заснована одлука другостепеног суда, Врховни касациони суд је оценио да је другостепена одлука у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у истим или сличним чињеничним и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради уједначавања судске праксе. У односу на одлуке на које се указује у ревизији, Врховни касациони суд сматра да није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овом предмету, те да нема разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у циљу уједначавања судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Закон о рехабилитацији („Службени гласник РС“, број 92/2011), у члану 18. став 3. прописује да против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да у овом поступку ревизија није дозвољена, како је то прописано чланом 18. став 3. Закона о рехабилитацији, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић